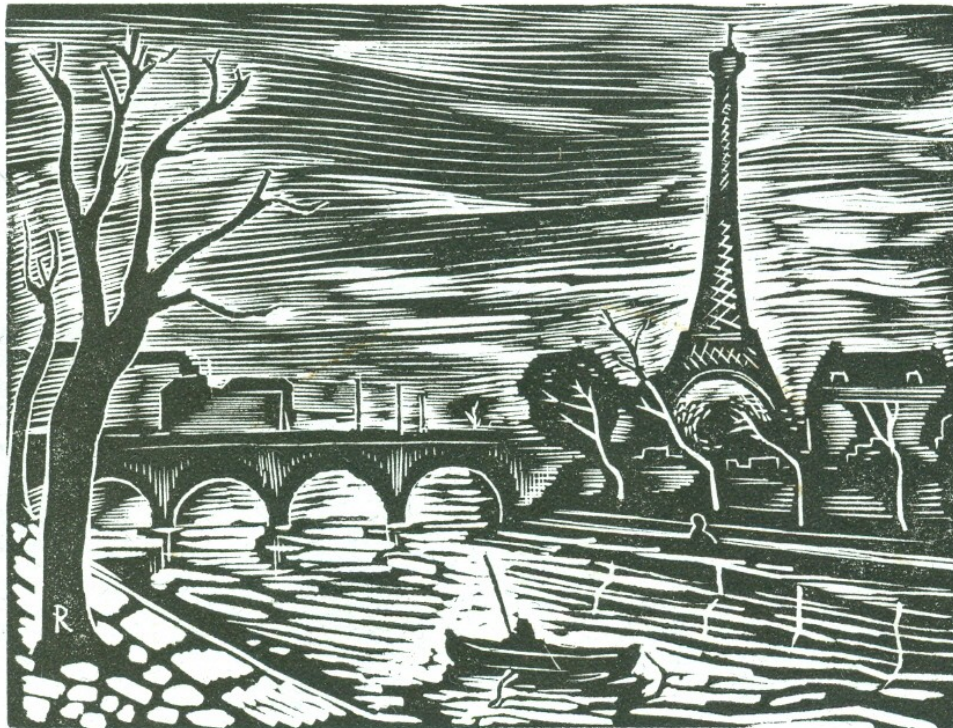

1084

ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΣ Ρ Ε Γ Κ Ο Σ

1 9 2 6 - 1 9 5 7

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

— Δέν είναι πολύ σύνηθες πράγμα ένας νέος ζωγράφος νά ἐκθέτει δλόκληρον σειράν ἔργων καί νά εἶναι ὅλα σχεδόν ἐνδιαφέροντα καί ἀξία συζητήσεως. Ἡ Ἐκθεση τοῦ κ. Ρέγκου μᾶς ἔδωσε αὐτό τὸ εὐχάριστον φαινόμενον. Τὰ ἔργα του συζητοῦνται, ἀλλὰ κανεὶς δέν τὰ περνᾷ ἀδιάφορος.

— Μᾶς περιγράφει τὴν συγκίνησίν του καί σπανιότερα τὸ ἀντικείμενον ἀπὸ τίς ὀρθές πέτρες καί τ' ἀκρογιάλια τοῦ Ἄθω. Βυθισμένα ὅλα σέ ζεστή ἀτμόσφαιρα, μέσα στὴν ὁποία δίχως ἀγῶνα κατώρθωσε νά διαφυλάξῃ τοὺς τοπικοὺς τόνους, τὴν γνώριμον ἀκτινοβολίαν μερικῶν ἀντικειμένων στὸν ἥλιο τὸν τόνο τῆς ἐλῆας, τῆς ἀνοιξιᾶτικῆς λεύκας τοῦ Κυπαρισσιῶ, τοῦ θάμνου, τοῦ Βράχου καί τῆς γλαυκῆς θάλασσας-μοτίβα ὅλα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς μέσα στὴν εὐδαιμονία τῆς ὠραίας ἡμέρας.

Ζαχαρίας Παπαντωνίου «ΕΛΕΥΘ. ΒΗΜΑ» 30 Ἰανουαρίου 1928

— Ὁ Καλλιτέχνης ἐμφανίζεται μὲ ὅλα τὰ ἀγαθὰ δῶρα καί τὰ συμπαθητικὰ παρακολουθήματα τῆς δρώσης νεότητος καί ἐνός ἀναμφισβητήτου νέου Ταλάντου. Μὲ ὀρμὴν μὲ τὰς ἰσχυρὰς πρώτας ἐντυπώσεις του, μὲ τὴν τάσιν νέων δημιουργιῶν. μὲ ἀνησυχίαν ἄλλοῦ μὲ πλήρη τὰ νῶτα πρὸς τὴν παράδοσιν, ἄλλοῦ μὲ καταφανῆ τὰ ἴχνη τῆς χθесινῆς ἀκόμη φοιτήσεώς του εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν ἀλλὰ κυρίως μὲ ἐκδηλον τὴν προσπάθειάν του νά ἐπιτύχῃ, ἀποτέλεσμα μὲ τρόπους ἰδικούς του, ἄλλοτε ἱκανοποιητικῶν καί ἄλλοτε ὀθουμένων πέραν τοῦ ὁρίου τοῦ αἰσθητοῦ τοῦ σκοποῦ του. Ὁ Ζωγράφος αὐτός κ. Ρέγκος ἔχει νά δώσῃ ἔργα μὲ προσωπικὸν χαρακτῆρα μὲ συγκίνησιν, συγχρονισμένα, ἱκανὰ νά καταλάβουν ἴδιαν θέσιν τῆς Νεοελληνικῆς καλλιτεχνικῆς παραγωγῆς.

Δ. Κόκκινος «ΕΛΛΗΝΙΚΗ» 11 Φεβρουαρίου 1928

— A cette occasion nous devons mentionner les œuvres du Peintre P. Regos, exposées actuellement au Lucée Hellenique. Il se distingue par une force et une ligne toute personnelle ainsi que

par sa couleur. Plusieurs de ses toiles ont été vendues. Ce sont pour la plupart des paysages, quelques vues d' «Agion Oros» tout à fait modernes.

«*JOURNAL DES HELLENES*» Paris, 19 Fevr. 1928

Ἄπ' αὐτὰ δὲ βγαίνει ἀναμφισβήτητα ἡ μεγάλη ἐργατικότητα, ἡ διαρκής καὶ ἀδιάκοπη προσήλωση στὴν τέχνη τοῦ κ. Ρέγκου καὶ ὅπου ὑπάρχει αὐτὸ τὸ προσὸν ὑπάρχουν καὶ οἱ βασιμότερες ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον.

Στρατῆς Δούκας, Ἰανουάριος 1928

— Ὅλη ἡ αἰσιοδοξία τῆς νεότητος, ἡ ξεγνοιασιά, ἡ εὐθυμία, ἡ εὐχαρις διαθέσις, ἡ λατρεία τοῦ φωτός, ἡ εὐχαρίστησις ἀπὸ τὴν ἀπλῆν καὶ χαρμόσουνον ὑπαρξίν τῆς, ὑπάρχει εἰς τοὺς 90 πίνακας τοῦ κ. Ρέγκου. Ὁ νέος αὐτὸς μὲ τὰ μεγάλα γυαλιὰ καὶ τὴν παιδικὴν ἔκφρασιν εἶναι ἓνας ἀδίαστος Ζωγράφος.

«*ΕΛΛΗΝΙΚΗ*» 17 Μαῖοι. 1926

— M. Charles Diehl vient d'écrire une préface pour le recueil de gravures rapportés du Mont—Athos par M. Pol. Regos dont nous avons signalé l'importante exposition de peintures à l'académie Duncan.

«*L'INTRANSIGEANT*» Paris, 15 Juin 1934

— Tous les voyageurs qui ont parcouru la Méditerranée orientale se souviennent d'avoir vu se dressant dans le ciel clair au dessus de la mer bleue, une haute pyramide de montagne qui conserve jusque assez avant dans l'année des coulées de neige sur sa cime. Et tous ceux qui s'intéressent aux choses de Byzance connaissent ou ont visité les vieux monastères crénelés comme des forteresses, qui, dans l'ombre de la Sainte montagne de l'Athos s'accrochent dans la verdure aux escarpements de rivages ou mirent leurs rempart dans la tranquillité des flots.

Pays admirable par la beauté de la nature, par les merveilles d'art que renferment les églises parées de longs cycles de fresques pâlies dont plusieurs sont des chefs d'œuvres et aussi par les grands souvenirs d'histoire qu'il évoque et l'image qu'il nous rend le Byzance disparue: de telle sorte qu'une visite à l'Athos, c'est vraiment comme on l'a dit «un voyage dans le passé».

M. Pol. Regos a fait ce voyage, il l'a fait lentement avec attention avec amour.

Il a vu la Sainte Montagne sous le soleil lumineux de l'été, il l'a vu sous son manteau de neige hivernale. Et de long séjour il a rapporté pour nous une suite d'images expressives, pleines de talent. Dans une récente exposition il nous a présenté une soixantaine de toiles qui sont charmantes.

Tout l'Athos y apparaît avec ses monastères, ses églises, ses paysages, ses graves figures de moines, avec quelques copies aussi, qui sont excellentes, d'icônes ou des fresques, de ces peintures, en particulier de l'église du Protatou à Karyes auxquelles la tradition attache le nom illustre de Panselinos. Et j'ai un vrai plaisir, parmi ces tableaux, à évoquer quelques images particulièrement séduisantes.

Lavra dressé sur sa haute falaise, Simonopetra lumineux entre la montagne et la mer, Iviron au bord des flots. Dionyssiou au Saint Paul accrochée à leurs rochers, bien d'autres encore ou apparaît le talent d'un artiste qui sait voir et traduire ce qu'il a vu avec un sens remarquable de la réalité. Belles images de Nature et d'Art, sincères et lumineuses, et qui font honneur au peintre qui les a signées.

Mais M. Regos outre ses tableaux a rapporté autre chose de l'Athos: la suite de gravures sur bois que j'ai le grand plaisir de présenter aujourd'hui. Dans leur procédé volontairement simplifié, dans leur forte opposition des noirs et des blancs elles sont singulièrement expressives.

Certains préféreront peut-être les images lumineuses et précises tout ensemble que nous offrent les tableaux de M. Regos.

Personne ne demeurera insensible aux évocations saisissantes que ses gravures nous apportent. Lavra ou Dionyssiou blancs sur le ciel noir, Simonopetra ou Esfigmenou se détachent sur le fond de la montagne sombre, ou encore cette pittoresque et vivante image des moines assis au refectoire. La première impression peut déconcerter un peu, par ce qu'il y a dans le faire de l'artiste, de volontairement simplifié, et presque de brutal.

Mais regardez ses gravures plus longuement: vous en sentirez vite la ligne expressive et le rare mérite. Et c'est pourquoi en remerciant M. Pol. Regos de tout ce qu'il nous a rapporté de l'Athos, je suis heureux de présenter ici l'artiste qu'il est et dont le talent est incontestable.

Charles Diehl, Paris Juin 1934

— A l'Académie Raymon Duncan, signalons les vues exactes et fines rapportées d'un voyage au Mont-Athos, couvert de mo-

nastères, de rocs et de forêts, par P. Regos, bon peintre dans les menus formats.

«L'ART—VIVANT» Paris, Août 1934

— A l'Académie Duncan P. Regos expose un ensemble de paysages du Mont-Athos. Des copies de frêques et d'icônes anciennes ajoutent un vif intérêt à cette exposition qui ne consuitue pas seulement un utile documentation. Certaines toiles de Regos sont franches et nuancées et d'une sympathique simplicitè.

Charles Devau «BEAUX—ART» Paris, 1 Juin 1934

— A l'Academie Raumont Duncan Regos en une cinquantaine de exquis tableautins, célèbre avec mesure de grandiose et précieux mystère du Mont-Athos, forteresse de roc, et de forêts à la fois monacale et bucolique, entre mer et ciel divinement calme.

Maximilien Gauthie, «L'INTRANSIGEANT» Paris, 3 Juin 1934

— D'un pinceau recueilli et d'une simplicité d'exécution qui rappelle les peintres primilifs mais qui les dépasse en sensibilité esthétique. D'un facture qui reflète la poétique tranquillité de l'ambiance, P. Regos nous dépeint ces monastères, véritables châteaux forts couronnants fièrement les plus hauts sommets de rochers inaccessibles au plus habite alpiniste...

...L'artiste s'est gardé de faire des tableaux ses toiles véridiques qu'elles soient, son empreintes d'une harmonie mystique qui émane du lieu même et de la pittoresque architecture byzantine, avec ses très curieux rappels de coupôles slaves, de balcons en saillie à l'orientate qui évoquent les jardins suspendus de la Babylone Biblique de tours carrées à l'espagnole et même des toits pointus qui font penser à quelque pagode céleste.

M. Le Mesurier «EXANGELOS» Paris, 13 Juin 1934

— ...In romantischer Lyrik schwelgt Rengos in seinem elden Holzschnittznklus «Berg Athos».

«NEUE FREIE PRESSE» Wien, 25 Juni 1935

— ... Polyklett Réngos ist Graphiker von Rang...

«NEUES WIENER TAGBLALT, Wien, 29 Juni 1935

— Στην πολυποίκιλη εργασία που εκθέτει στο «Ύδουλον Τέχνης», τῆς ὁδοῦ Νικοδήμου ὁ κ. Πολύκλειτος Ρέγκος ὑπάρχει ἕνα χτυπητὸ σημεῖο: τὰ πορτραῖτα. Δὲν εἶναι ἀπλῶς ἕνα πορτραῖτο ὅπως ἢ «αὐτοπροσωπογραφία» του, ποὺ σταματᾷ ἀμέσως τὸν ἐπισκέπτη, ἀλλὰ εἶναι μιὰ μικρὴ σειρὰ ἀπὸ πορτραῖτα, ὅλα μὲ αἰσθητικὴν ἀξίαν. Μοῦ φαίνεται πὼς ὁ ἴδιος ὁ ζωγράφος, ὅπως συμβαίνει σὲ ἀρκετοὺς καλλιτέχνας, παρεγνώρισε λίγο τὴν κλίση τοῦ αὐτοῦ. Καὶ γιὰ μένα καὶ γιὰ πολλοὺς φίλους τῆς Τέχνης, κάθε φορὰ ποὺ ἢ φύσις δείχνει τὴν ἀπίστευτη ἐπιείκεια ν' ἀφήσῃ νὰ τὴ συλλάβῃ ἕνας καλλιτέχνης στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο, συμβαίνει κάτι σπουδαῖο στὴν τέχνη. Γιατὶ τὸ ἀκούραστο πορτραῖτο εἶναι πάντα ἕνα γεγονός νέο.

Ζαχαρίας Παποντωνίου

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ», 15 Ἰανουαρίου 1937

— Ἄν εἶναι βαρεῖα ἢ κληρονομία ἑνὸς ὀνόματος, εἶναι βαρεῖα ἐπίσης ἢ κληρονομία τοῦ ταλέντου καὶ ὁ κ. Πολύκλειτος Ρέγκος, ποὺ εκθέτει τώρα ζωγραφικὰ του ἔργα, εἰς τὸ συμπαθητικώτατον «Ύδουλον Τέχνης» τοῦ Βέλμου, στὴν ὁδὸ Νικοδήμου, ἔχει καὶ τίς δυὸ αὐτὲς βαρεῖες κληρονομίες τοῦ ζωγραφικοῦ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ζωγραφικοῦ τοῦ ταλέντου, τοῦ ὁποῦ ἀφθονες τίς ὑποσχέσεις ἐδῶ καὶ ὀχτῶ χρόνια ἀπόφοιτος μόλις τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, ἔδιδε μὲ τὴν πρώτη του ἐκθεση στὸ παλῆο σπῆτι τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων στὴ Λεωφόρο Ἀμαλίας.

Γ. Ἀννίος «ΠΡΩΤΑ», 30 Δεκ. 1937

— Ὁ κ. Ρέγκος ἀνήκει στὴν κατηγορία ἐκείνη τῶν καλλιτεχνῶν ποὺ δὲν παρασύρονται ἀπὸ τὸ εὐκολο, ποὺ δὲν θέλουν νὰ εὐχαριστοῦν μόνο τὸ μάτι, ποὺ δὲν ἀρκοῦνται στὴν ἐπιφάνεια, ἀλλὰ ποὺ προσπαθοῦν νὰ εἰσδύσουν μέσα στὸ βάθος τῆς ὑποστάσεως, γιὰ νὰ ἀντλήσουν ἀπὸ κεῖ τὴ συγκίνηση καὶ νὰ τὴν μεταδώσουν μὲ τὸ δικό τους τρόπο, μὲ τὴ δική τους ψυχικὴ διάθεσι.

Δ. Καλλονᾶς «ΒΡΑΔΥΝΗ», 13 Ἰανουαρίου. 1937

— Ὁ Πολύκλειτος Ρέγκος ἔχει τὸ καλὸ πὼς ἐργάζεται μὲ ἀγνὲς προθέσεις, ποὺ δὲν τίς ἔχει νωθεύσει ἢ μηχανόττητα τῆς σκόπιμης τέχνης.

Ἀναστ. Δοίβας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 18 Ἰαν. 1937

— Ὁ Ρέγκος σὲ στιγμὲς φθάνει μέχρι τοῦ φανταστικοῦ, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐκεῖ ἢ ἐντύπως του ἐπιβάλλεται ὡς κάτι ἐντελῶς ρεαλιστικόν.

Τοῦτο μαρτυρεῖ πόσο ἔννοιωσε τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ μὲ πόσῃν εἰλικρίνεια καὶ εὐσυνειδησίᾳ ἐργάζεται.

«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». 27 Ἰαν. 1937

— 'Ο Πολ. Ρέγκος ἔχει τὴν διαυγὴ δρασὴν ἑνὸς primitif καὶ αὐτὴν πρέπει τὰ διατηρήσῃ μέσα στὴ θολοῦρα τῆς ἐποχῆς.

Σπ. Βασιλείου «ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ», 9 'Ιαν. 1937

— Pol. Rengos est un peintre qui, non seulement a déjà fait ses preuves, mais occupe une place intéressante parmi les représentants de la peinture Neo—Grecque ces dernières années...

«Le Progrès», 2 Juin 1939

... Ἕνας καλλιτέχνης ποῦ ξεκίνησε ἀπὸ τὴ Μακεδονία, γιὰ νὰ πλανηθῆ στοὺς δρόμους τῆς χώρας του φέρνοντας σὲ κάθε δράμα μιὰ θερμὴ καὶ ἀνυπόταχτη ψυχὴ, γιὰ νὰ περάσῃ μακριὰ χρόνια σπουδῆς καὶ μεστώματος στὰ Μουσεῖα, στὶς Πινακοθήκες, στὰ φημισμένα καλλιτεχνικὰ κέντρα τῆς λοιπῆς Εὐρώπης, ἔρχεται σήμερα νὰ μᾶς δείξῃ τί κατόρθωσε καὶ τί εἶναι ἄξιος παραπέρα νὰ κατορθώσῃ.

... Ὑπάρχουν σελίδες τοῦ κ. Ρέγκου, ὅπου μπορεῖ χωρὶς ἐπιφύλαξη νὰ χαρῆ κανεὶς καὶ τὴν πραγματικὴ εὐγένεια τῆς συλλήψεως καὶ τῆς ἐκτέλεσεως καὶ τὴν μαστοριά τοῦ χρώματος καὶ τὴν πλαστικότητα ὀρισμένων μορφῶν καὶ τὴν ψυχογραφικὴ του ἱκανότητα καὶ τὴν πραγματικὴ πρωτοτυπία τῆς συνθέσεως, ποῦ διδάσκει τὴν δρασὴν μᾶς εἰς ἅμεσα καὶ ὠφέλιμα.

'Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος «ΠΡΩΓΑ», 1937

— 'Ο κ. Ρέγκος ἐκθέτει τίς «Ἑλληνικὲς νότες». μιὰ σύνθεση τολμηρὴ γιὰ τὴν ἐπιδίωξή της καὶ ἀξιόλογη γιὰ τὸ ἀποτέλεσμά της. 'Ο ζωγράφος θέλησε νὰ ἐκφράσῃ μὲ τὰ αἰσθηματικὰ του μέσα τὴν Ἑλλάδα, — καὶ μάλιστα τὴν αἰωνία. Θέμα φοβερὸ γιὰ νὰ περιορισθῆ στὰ πλαίσια ἑνὸς πίνακος, ὅπου ὁ κίνδυνος νὰ δοθῆ μιὰ ἐλληνικὴ ἔκφραση μὲ στατικὴν ἀξία καὶ ν' ἀγνοηθοῦν τόσες ἄλλες, εἶναι ὁ μικρότερος. 'Ο κ. Ρέγκος συνεκέντρωσε στὸν πίνακά του στοιχεῖα ποῦ ἀντιπροσωπεύουν τὴ φύση, τὴ ζωὴ καὶ τὴν τέχνη στὸ μικρὸ ἐλληνικὸ διάστημα. Μιὰ ἀκρογιαλιά, μορφὲς καὶ ἀρχιτεκτονήματα ποῦ ὑποβάλλουν τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἄλλα τὸν νεώτερο ἐλληνικὸ κόσμον στὴ διαβίωσή του, σχήματα ἀντικειμένων χρήσεως καὶ διακοσμητικὰ ὀρισμένων ἐποχῶν, καρπούς. Τὸ ἐνδιαφέρον εἶναι ὅτι μὲ τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ τόσο ἐλεύθερα, ἀλλὰ καὶ τόσο ἁρμονικὰ τοποθετημένα, ἔφθασε σὲ σύνθεσιν μὲ ἐνότητα, θαυμαστὴ γιὰ τὴν αἰσθητικὴ ἰσορροπία τῶν πραγμάτων χάρις στὸ συγγενικὸ τους τόνον καὶ τὴν ἁρμονία τοῦ χρώματος. Ἡ τόσο φορτωμένη ἀπὸ σχήματα σύνθεσιν πέρνει ἀέρινη ἐλαφρότητα περᾶσματος μὲς σκέψεως πάνω ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ ζωὴ. Πιστεύω ὅτι αὐτὸ τὸ ἔργο εἶναι τὸ ἀνώτερον ὡς τώρα ἀποτέλεσμα στὴν ἐργασία τοῦ Καλλιτέχνη

ἡ ἐπίσυνα αὐτὸ τὸ ὠφέλιμα π.

και οτι φανερώνει εκτός από την καθαρώς ζωγραφική του αξία και πνευματικότητα στις επιδιώξεις του.

Διον. Α. Κόκκινος «NEON ΚΡΑΤΟΣ», 31 'Ιαν. 1940

«... Δε θαχε ίσως κανένα νόημα ή ανάλυση του έργου του, αυτού καθ' αυτού, χωρίς να φωτισθή ή φυσιογνωμία του ζωγράφου, χωρίς ν' αντικρουσθουν το έργο κι' ο καλλιτέχνης σαν αναγκαία συνάρτηση του ενός προς τον άλλον, οα μιὰ ταυτότητα, αν θέλετε. Το έργο βγαίνει μέσα από το συνειδητό και ασύνειθο κόσμο του καλλιτέχνη. Μας λέει, με το δικό του τρόπο, ολόκληρη την ιστορία της ψυχής του. Είναι ή έκφραση της ίδιας του της μοίρας. Γι' αυτό, θαταν μεθοδολογικό σφάλμα να προσπαθοῦσε κανείς να βρει την αλήθεια ενός έργου τέχνης, έξω από την προσωπική αλήθεια του τεχνίτη. Τα μυστικά ενός καλλιτεχνήματος μας αποκαλύπτονται εδωκωλότερα, όταν έρευνηθεϊ το ατομικό αίνιγμα του δημιουργού...»

«... Αυτό το ξεχωριστό θέλημα, που ακτινοβολεί κάθε πέτρα της Θεσσαλονίκης, αυτός ο ήρεμος ένδαιμονισμός που νοιώθει κανείς να τον διαποτίζει ως το εσχατο κύτταρο της υπαρξής του, όταν τις βραδυνές ώρες γαλήνιος κι' όνειροπόλος, περιδιαβάζει στους γραφικώτατους δρόμους της παλιάς Θεσσαλονίκης, αυτές οι μυστικές φωνές, που ξεκινούν από το βάθος των βυζαντινών όρθρων, έχουν γίνει σχήμα, έχουν γίνει χρώμα, έχουν πάρει έκφραση στους πίνακες του Ρέγκου. 'Η παράδοση της βυζαντινής ζωγραφικής, με τον ιδιότυπο χαρακτήρα της, με τα θρησκευτικά της θέματα και με την τεχνική του χρώματος ακόμα, πέρασαν μέσα από την άσκητική του ιδιοσυγκρασία.

Γ. Θ. ΒΑΦΟΠΟΥΛΟΣ

(Απόσπασμα από την εισηγητική όμιλία στην έκθεση της Θεσσαλονίκης, το Μάιο του 1946)

... 'Ο Ρέγκος δέν σταματάει στην επιπόλαιη έξωτερική έντύπωση της ελληνικής φύσης, δέν τον τραβούν οι κοινοτυπίες των καρτ-ποστάλ που απασχολούν τους ακαδημαϊκούς ζωγράφους. Έχει μιάν αδρότητα στην αντίληψη, πιάνει τις μεγάλες γραμμές, τονίζει τους στερεομετρικούς συμπαγείς όγκους, αλλά ξεχωρίζει με αγάπη και προσοχή τους πιο λεπτούς τόνους που παίζουν μέσα στη διαφάνεια της ελληνικής ατμόσφαιρας και κάνουν να δονήται ή φωτεινή φαινομενικά μονότονη επιφάνεια και ή κρυμμένη χρωματιστή σκιά. Γι' αυτό οι πίνακές του πρέπει να βλέπονται μέσα σε δυνατό φως της ημέρας...

Α. Ε. Ευαγγελίδης «ΤΑ ΝΕΑ», 21 Μαΐου 1949

— Με τους πίνακες αυτούς ο ζωγράφος ξεκαθαρίζει ένα σύστημα εικαστικής κατασκευής, τονίζει ένα προσωπικό ύφος, ή απόδοσίς του φθάνει εις

Ένα δψηλὸ ὄριο δημιουργικῆς ἐνεργείας... Ἡ ἐπάνοδος αὐτὴ στὸ μεγάλο στυλ καὶ τὴν παράδοσι τῆς κατανυκτικῆς καὶ μεθοδικῆς τεχνικῆς ὑπῆρξε ἡ πιὸ ἀποτελεσματικὴ ἀντίδρασις κατὰ τῆς διαλαλητικῆς σχολῆς τοῦ δπαίθρου, δηλ. κατὰ τῆς σχολῆς τοῦ ἐμπρεσσιονισμοῦ. Ἡ τοπογραφία τοῦ Π. Ρέγκου ἔχει τὴν σφραγίδα τῆς ἐποχῆς του καὶ τῆς ἀγωγῆς του. Εἶναι ἀντι-ἐμπρεσσιονιστικὴ καὶ διαπνέεται ἀπὸ τὴ συγκίνησι τοῦ Βυζαντίου.

Ἄγγελος Πρωκοπίου «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 9 Ἰουνίου 1949

— Κυρίως ἀπὸ πολλὰ χρόνια τῶν ἐκφραστικῶν του μέσων ὁ Ρέγκος, ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τίς σειρήνες τοῦ μοντερνισμοῦ — γιατί εἶναι γεννημένος μοντέρνος καὶ δὲν ἔχει κανέναν λόγο νὰ καταφύγῃ στὸ δίθαγμα μιᾶς ὀποιασδήποτε ἐπαναστατικῆς σχολῆς — ἀνεβαίνει τὸν ἀνηφορικὸ δρόμο τῆς Τέχνης, πιστεύοντας καὶ διαλαλῶντας πῶς «ἡ Ζωγραφικὴ πρέπει νὰ εἶναι ἐντελῶς ἀτομικὴ δημιουργία μὲ κίνητρο τὴ διαίσθησι».

Τὴν τεχνικὴ τοῦ αὐγοῦ τὴν κατέχει ὁ Ρέγκος ὅσο ἐλάχιστοι στὸν κόσμο. Τὴν ἐσπούδασε στὸ Ἅγιον Ὄρος, στὰ διάφορα μουσεῖα τῆς Εὐρώπης καὶ στὸ ἴδιο ἐργαστήριό του. Εἶναι ἡ τεχνικὴ τῶν Βυζαντινῶν ποῦ δίνει μιὰν ἀβρότητα στὸ καλλιτέχνημα, ἐπιτρέπει λεπτὴ δουλειὰ καὶ κρατεῖ τὸ χρῶμα πιὸ σταθερὸ ἀπ' ὅτι μπορεῖ νὰ διατηρήσῃ τὸ λινέλαιο.

Σπ. Παναγιωτόπουλος «ΕΘΝΟΣ» 28 Μαΐου 1949

Ἡ Πολύκλειτος Ρέγκος εἶναι πιά ἕνας φτασμένος ζωγράφος. Ἀπὸ τὰ 127 ἔργα του (λάδια, ἀκουαρέλλες σχέδια καὶ τεχνικὴ αὐγοῦ) ποῦ ἐξέθεσε στὸν «Παρνασσό» φαίνεται πανηγυρικὰ τὸ πολὺπλευρο ταλέντο του ἢ εὐσυνείδητη δουλειὰ του καὶ ὁ σεβασμὸς ποῦ τρέφει πρὸς τὴν Τέχνη.

Μ. Ν. Κωνσταντινίδης «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» 9 Ἰουνίου 1949

— Μὲ τὴν τελευταία ἐκθεσί του στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ Π. Ρέγκος προσπάθησε νὰ μᾶς ἀποδείξῃ τίς θεωρίες του γιὰ τὴ ζωγραφικὴ. Καὶ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι σ' ὅλο τὸ ἔργο τὸ κυρίαρχο στοιχεῖο εἶναι ἡ εἰλικρίνεια τοῦ αἰσθήματος, ἡ βαθεῖα ἀποστροφή του πρὸς τὴν πεπατημένη «ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ» καὶ ἡ προσπάθεια γιὰ τὴ χρησιμοποίηση νέων τρόπων ἐκφράσεως. Ὑπῆρχαν στὴν ἐκθεσι τοῦ Π. Ρέγκου ἔργα τολμηρῆς φαντασίας κι' ἐλεύθερης ἀντίληψης, ὅπως ὑπῆρχαν καὶ ἔργα συντηρητικῆς ὕφης. Ὅλα ὁμως, ἄσχετα πρὸς τὴ διαβάθησι τῆς αἰσθητικῆς ἀξίας των, φανέρωναν τὴν κυριαρχία τοῦ συναισθήματος ἐπὶ τῆς ψυχρῆς λογικῆς. Γενικά μπορεῖ νὰ πῆ κανεῖς ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ Ρέγκου ἦταν μιὰ ἀπὸ τίς πιὸ ἐνδιαφέρουσες τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου.

Δ. Καλλονᾶς «ΒΡΑΔΥΝΗ», 12 Ἰουνίου 1949

Κι' είναι αυτή η ιδιαίτερη αξία του Ρέγκου. Στάθμισε τα απαραίτητα στοιχεία που πήρε από το αντικείμενό του και μετουσιώνοντάς τα σε υποκειμενικό ζωγραφικόν δράμα, μᾶς ανεβάζει στην κρυστάλλινη χρωματική του σκάλα, σίγουρος πῶς δὲν πρόκειται νὰ γείρουμε σε καμμιά ἀπὸ τὶς δυὸ τόσο καλὰ ἰσοζυγισμένες ἀντίνομες δυνάμεις: τὰ στοιχεία τῆς ἀντικειμενικῆς πραγματικότητος ἢ τὴν υποκειμενικὴ μετάπλάσή τους.

B. Κωστής «Ο ΑΙΩΝΑΣ ΜΑΣ» Μάϊος 1949

— Στὸν Παρνασσό ὁ γνωστός ζωγράφος Πολύκλειτος Ρέγκος μᾶς δίνει μιὰ πλούσια προσφορὰ τῆς ἀδιάκοπης ἐργασίας του ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια. Τὸ δράμα του ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ νησιά τοῦ πλούτισαν τὴ δημιουργικὴ του φαντασία... Πιὸ φωτεινὲς καὶ χαρούμενες εἶναι οἱ ἀκουαρέλλες του. Μὲ ἀνάλαφρους, διάφανους τόνους καὶ μὲ λίγες οὐσιαστικὲς γραμμὲς σκαρώνει ἀνάερα καὶ φωτεινὰ τοπία...

A. E. Εὐαγγελίδης «ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ» 15 Ἰουνίου 1949

— Μιὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἐκθεσὴ ζωγραφικῆς εἶδαμε στὸν Παρνασσό τοῦ ζωγράφου Πολύκλειτου Ρέγκου, ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη. Ὁ καλλιτέχνης ἐκθέτει λάδια, ἀκουαρέλλες, σχέδια καὶ τεχνικὴ τοῦ αὐγοῦ μὲ πλούσια σειρὰ 127 ἔργων του. Μὲ τὴν ἐκθεσὴ του αὐτὴ ὁ Ρέγκος μᾶς δίνει ἀπὸ δείγματα τοῦ τί μπορεῖ ἓνας καλλιτέχνης νὰ ἐπιτελέσει, ὅταν ἔχει πραγματικὸ ταλέντο κι' ὅταν μπορεῖ νὰ ἐκφρασθεῖ μὲ εὐκρίνεια, μακρὰ ἀπὸ σχολῆς καὶ δουλικὲς μιμήσεις.

T. M. Φ. «ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ», Ἰούλιος 1949

Pol. Regos, artiste grec, renommé en son pays, nous rapporte du Mont-Athos, réputé d'aspect austère, une serie de peintures, au contraire souriantes, lumineuses, d'une simplicité précise, qui atteste la maîtrise de l'artiste.

Des portraits d'un dessin aussi pur, depouillé, demeurent cependant profondément expressifs. Des vues de Paris, pleines de verve complètent ce bel ensemble.

H. Herrot «AMATEUR D'ART», Paris, 10 Dec. 1955

Les toiles de Polyclitos Regos arrivent provoquer une emotion à cause d'une naive simplicité.

L. H. «ARTS», Paris, Dec. 1955

It seems amazing that Polycleto Regos now at the Galerie Raymond Duncan has been exhibiting regularly since 1926 for, like a young artist his work is uneven. He sometimes has great authority.

Y. Hagen «NEW YORK HERALD», Paris, Nov. 1955

A la Gelerie Raymond Duncan nous signalons les tableaux remarquables de l'artiste Polyclitos Regos qui expose pour la deuxième fois à Paris au «Salon de 1956».

«L'EVEIL», Paris, Fevrier 1956

... Αυτό υπήρξε το ξεκίνημα μιᾶς καλλιτεχνικῆς σταδιοδρομίας πού τριάντα δλόκληρα χρόνια, δὲν ἐτίμησε μονάχα τὴν Βόρειο Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορά μας, ἀντιπροσώπευσε ἐπαξίως τὴν Νεοελληνικὴ Τέχνη.

Γ. Κ. Ζωγραφάκης «ΝΕΑ ΑΛΗΘΕΙΑ», 13 Μαρτίου 1956

Ἡ μεταβολὴ στὰ τελευταῖα του ἔργα πού ζωγράφισε στὸ Παρίσι εἶναι δλοφάνερη. Τοῦτο εἶναι χαρακτηριστικὸ τοῦ Ρέγκου καὶ χωρὶς νὰ ἀποτελῆ οὔτε ἔπαινο οὔτε ψόγο μᾶς φέρνει στὸ νοῦ τίς μεταβολές καὶ προσαρμογές πού παρουσίασε στὰ τριάντα χρόνια πού δουλεύει. Σὲ καμιὰ τάση δὲν ἔκλεισε μάτι καὶ κανένα διδάγμα δὲν τοῦ ἔμεινε ξένο. Ἀκόμα καὶ σήμερα, πού, ὄριμος πιά στὰ χρόνια καὶ στὴν πείρα, θὰ περίμενε κανεὶς νὰ μὴ θέλῃ νὰ δῆ κάτι ξένο, δέχεται πρόθυμα τίς ἐπιδράσεις αὐτὲς πού εἶναι φυσικὸ νὰ ὑπάρχουν ἰσχυρές στὰ μεγάλα καλλιτεχνικὰ κέντρα, ὅπως εἶναι τὸ Παρίσι. Ἡ πιὸ γόνιμη πιστεύουμε πὼς εἶναι ἡ ἀνανέωση στὴ χρωματικὴ του κλίμακα καὶ ἡ σταθερὴ παρουσία τολμηρῶν χρωματικῶν συνδυασμῶν.

Μανόλης Ανδρονίκου Θεσσαλονίκη «ΤΕΧΝΗ», Ἰούλιος - Αὐγουστος 1956

Ὁ Πολ. Ρέγκος βραθεῖα δεμένος μὲ τὴν παράδοσι τῆς Βυζαντινῆς Τεχνικῆς, πραγματοποιεῖ ἕνα ἄλμα, ἐπιχειρῶντας νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰ στοιχεῖα τῆς καὶ νὰ φθάσῃ μέσα ἀπ' αὐτά, σὲ μιὰ μοντέρνα ἀντίληψι. Εἶναι ἀληθινὰ ἐνδιαφέρον νὰ δῆ κανεὶς σὲ ὄρισμένους πίνακές του, μὲ ποιὸν τρόπο κερδίζει σὲ ρυθμὸ ξεκινῶντας γιὰ τὴν ἐπίπεδη ζωγραφικὴ ἀπὸ τίς βυζαντινὲς ρίζες καὶ πόσο ἀκόμη μένει ἐλεύθερος στὸ χρῶμα του μὲ βάση τὴν αὐστηρὴ ἁρμονία τῶν Βυζαντινῶν. Ἴσως καλύτερα ἀπὸ τὸ νὰ θέλωμε νὰ συντηρήσωμε τύπους τῆς παράδοσης, νὰ προσπαθοῦμε νὰ τοὺς δώσωμε καινούργια ἔννοια.

Ἐλ. Βακαλὸ «ΤΑ ΝΕΑ», 5 Ἀπριλίου 1957

Ἀτομικές καὶ ὁμαδικές Ἐκθέσεις 1926 - 1957

1. Συμμετοχὴ στὴν Ἐκθεση τῶν Τεσσάρων, (Πολ. Ρέγκος, Σπ. Βασιλείου, Ἄντ. Πολυκαρδιώτης, Σπ. Κόκκινος),— Ἀθήνα 1926
2. Ἀτομικὴ Ἐκθεση — Θεσσαλονίκη 1927
3. Ἀτομικὴ Ἐκθεση — Ἀθήνα 1928
4. Συμμετοχὴ στὴν Ἐκθεση τῶν Τεσσάρων — Βόλος 1928
5. Συμμετοχὴ στὴν Ἐκθεση τῶν Τεσσάρων — Θεσσαλονίκη 1928
6. Ἀτομικὴ Ἐκθεση — Θεσσαλονίκη 1929
7. Ἐκθεση Ἑλληνικῆς Τέχνης — London 1930
8. Συμμετοχὴ στὸ Salon d'Automne — Paris 1932
9. Ἀτομικὴ Ἐκθεση — Boulevard St Jacques 41 Paris 1933
10. Ἀτομικὴ Ἐκθεση — Galerie Raymond Duncan — Paris 1933
11. Συμμετοχὴ στὴν Ἐκθεση «Ἐλευθέρων Καλλιτεχνῶν» — Ἀθήνα 1935
12. Συμμετοχὴ στὴν Διεθνῆ Ἐκθεση — Wien 1935
13. Ἀτομικὴ Ἐκθεση — Θεσσαλονίκη 1936
14. Ἀτομικὴ Ἐκθεση — Ἀθήνα 1937
15. Συμμετοχὴ στὴν Ἐκθεση «Ὅμας Τέχνης» — Θεσσαλονίκη 1937
16. Συμμετοχὴ στὴν Πανελλήνιο Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεση — Ἀθήνα 1938
17. Ἐκθεση Ὅμαδος «Τέχνη» — Ἀθήνα 1939
18. Ἀτομικὴ Ἐκθεση — Θεσσαλονίκη 1939
19. Συμμετοχὴ στὴν Πανελλήνιο Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεση — Ἀθήνα 1939
20. Συμμετοχὴ στὴν Πανελλήνιο Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεση — Ἀθήνα 1940
21. Συμμετοχὴ στὴν Ἐκθεση Χαρακτικῆς — Leipzig 1940
22. Συμμετοχὴ στὴν Ἐκθεση Χαρακτικῆς — Ἀθήνα 1940
23. Συμμετοχὴ στὴν Ἐκθεση «Ὅμας Τέχνης» — Ἀθήνα 1940 (Ζ' Ἐκθεσις Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν)
24. Συμμετοχὴ στὴν Ἐκθεση Χαρακτικῆς — Θεσσαλονίκη 1940

25. Συμμετοχή στην Έκθεση 'Ελληνικού Τοπίου — 'Αθήνα 1940
26. Συμμετοχή στην Έκθεση Τέχνης — Θεσσαλονίκη 1944
27. 'Ατομική Έκθεση — Θεσσαλονίκη 1946
28. Συμμετοχή στην Έκθεση 'Ελλ. Τέχνης — Στοκχόλμη - 'Όσλο - Κοπεγχάγη 1947
29. 'Ατομική Έκθεση — 'Αθήνα 1949
30. 'Ατομική Έκθεση — Θεσσαλονίκη 1949
31. Συμμετοχή στην Έκθεση ομάδος ζωγράφων και γλυπτών—'Αθήνα 1950
32. Συμμετοχή στην Έκθεση «Στάθμης»—Θεσσαλονίκη 1950
33. Συμμετοχή στο Salon d'Automne—Paris 1952
34. 'Ατομική Έκθεση Galerie R. Duncan—Paris 1955
35. Συμμετοχή στην Διεθνή της Galerie R. Duncan—Salon 1956
36. Έκθεσις Δ. Γαλάνη - Πολ. Ρέγκου—Θεσσαλονίκη 1956
37. Συμμετοχή στην Έκθεση Βορειοελλαδικῶν Καλλιτεχνῶν τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας—'Αθήνα 1957
38. Συμμετοχή στην Ε' Πανελλήνιο Έκθεση—'Αθήνα 1957.

ΕΛΑΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

1.	Δρομάκι — Νάξος	1937	2.000
2.	Δρομάκι		2.000
3.	Δαμαριώνα		1.500
4.	Ναξιώτης		2.000
5.	Μαριγούλα		1.500
6.	Πορτραίτο Κας Γ. Πολ. Ρ. Τεχνική αύγου 1944		
7.	Τò παιδί με τή μαργαρίτα » » 1949		
8.	Ναυπηγείο — Σκιάθος		1.500
9.	Κουκουναριές		1.000
10.	Έληές		1.000
11.	Άσπρο σπιτάκι		2.500
12.	Μαρμαράς — Χαλκιδική	1951	1.500
13.	Συννεφιά		1.500
14.	Πεῦκα στή Θάλασσα		1.000
15.	Θεσσαλονίκη - Τεχνική αύγου	1952	6.000
16.	Ναουσαία » »		6.000
17.	Μονή Άγ. Παύλου — Άθως - Τεχνική αύγου		6.000
18.	Άρσανάς Μονής Γρηγορίου » »		10.000
19.	Πορτραίτο Κας Γ. Πολ. Ρ. (Galerie R. Duncan) — Paris 1955		
20.	Τò κορίτσι με τò περιστέρι » »		7.000
21.	Metro — Paris » »		5.000
22.	Στò έργαστήριο » »		5.000
23.	Μητέρα και παιδί » »		6.000
24.	Λιμάνι — 1956		5.000
25.	Toledo — Ίσπανία		12.000

ΑΚΟΥΑΡΕΛΛΕΣ

26.	Μελτέμι — Σκόπελος	700
27.	Άνοιχτò παράθυρο	500
28.	Σούρουπο — Σκιάθος	400

29.	Σκιαθίτισσα	500
30.	Ἅγιος Νικόλαος — Κασσάνδρα	600
31.	Βαρκούλα »	700
32.	Μαΐστρος »	700
33.	Μαρμαρᾶς — Χαλκιδική	700
34.	Μακεδονοπούλα	500
35.	Στὸ καφενεῖο τῆς παραλίας — Νόξος	700
36.	Γιὰ τὴν Πορτῆρα »	600
37.	Μέσ' ἀπ' τὶς καμάρες — Ἴος	700
38.	Ἡρεμία »	600
39.	Βάρκες, μύλος, ἐκκλησιά — Πάρος	700
40.	Στὸν Ἄη - Νικόλα »	600
41.	Ψαροπούλες — Μύκονος	700
42.	Μύλος »	700
43.	Ἕνας μύλος στὸν Ἄθω	800
44.	Μονὴ Διονυσίου	700
45.	Tour Eiffel Paris	700
46.	Luxembourg »	700
47.	Στὸ Σηκουάνα »	600
48.	Escorialle Ἰσπανία	600
49.	Στὸ γιολὸ — Altea »	700
50.	Δύχτια » »	700
51.	Δρόμος » »	700
52.	Δρόμος » »	700

ΕΥΛΟΓΡΑΦΙΕΣ

53.	Ὁ Ἅγιος Δημήτριος	300
54.	Ὁ Πατέρας μου	
55.	Μονὴ Βλατάδων — Θεσσαλονίκη	300
56.	Παναγία Χαλκέων	300
57.	Ἅγιοι Ἀπόστολοι	300
58.	Ἅγία Αἰκατερίνη	300

ΣΧΕΔΙΑ

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ
Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ